

" Heus het bestaat nog"

Als je naar mooie momenten zoekt kan je deze niet altijd vinden, maar soms gebeurt het gewoon onverwachts, en dan denk je hoe is het mogelijk het bestaat nog. De dingen die er echt toe doen zonder winstbejag of eigen verrijking, maar gewoon omdat iemand het moet doen, zo ook die ochtend.

Ik moest naar mijn broer in Wateringen, vanaf Leidschendam is dat binnen door ongeveer vijfendertig minuten fietsen. Maar omdat het mooi weer was besloot ik om er een mooi ritje van te maken en langs de Vliet te fietsen, veel rustiger en een mooiere omgeving.

De Vliet is een kanaal in de provincie Zuid Holland en loopt van af Leiden, Voorschoten, Leidschendam, Voorburg, Rijswijk, Delft naar Rotterdam. Met hier en daar een bruggetje om weer aan de stadse kant te komen.

De Hoornbrug in Rijswijk is de laatste brug, deze moest ik over om mijn rit aan de andere kant te vervolgen, de volgende mogelijkheid was pas weer in Delft en dat is een aardig eindje om. Maar het was mooi weer en ik had de tijd aan mezelf en besloot tot het laatste. Naar drie kwartier fietsen kwam ik tot mijn verbazing bij een fietspont aan. Dit heb ik nooit geweten en vond het zo grappig dat ik de oversteek van een dergelijk kleine acht meter wel mee wilde maken. Aan de kant stond een bord met de tarieven. Twee cent per oversteek zeven cent week tarief. Ik geloofde het niet en las het nogmaals, maar het stond er toch echt, zelfs met de regel s.v.p. gepast betalen. De man legde zijn pont aan, nodigde me vriendelijk om op te stappen. Aan de overkant vroeg ik wat hij van mij kreeg.

'Twee cent mijnheer' zei hij lachend ' en het liefst gepast.' Ik schoot in de lach en gaf de man vijftig cent en stapte van de pont. Aan de overkant heb ik mijn fiets even tegen een lantaarnpaal geparkeerd om dit tafereel te volgen. Er werd druk gebruik van gemaakt. Het viel mij op dat de man bekent was bij de meest meevarende. Sommige bleven zelfs aan boord om een praatje te maken en voerde zo een aantal keren heen en weer. Hoe was het mogelijk dat dit nog bestond, zeg nu zelf, voor twee cent kan de kachel toch niet branden. Deze man zal hier niet rijk van worden, of toch. Ja, deze man was heel rijk, maar niet in centen, maar in zijn geluk. Hij had een probleem opgelost, de buurtbewoners hoefden nu niet om te rijden om snel in Delft of elders te komen, en de man had zijn bezigheid en zijn praatje, het geluk straalde van hem af.

Nu raad ik ieder aan, als die in de buurt is gebruik te maken van de pont. Niet omdat het een groot avontuur is, maar om een uniek mens te ontmoeten die zonder winstbejag of eigen verrijking zich inzet voor de bewoners uit de buurt. Heus het bestaat nog, en dat geeft mij een goed gevoel en ben blij dat ik dat heb mogen ervaren.